

CtEDO constată că autoritățile moldovenești au eșuat să investigheze un caz de violență domestică

La data de 17 octombrie 2023, Curtea Europeană a Drepturilor Omului (CtEDO) a pronunțat hotărârea în cauza [Luca vs. Republica Moldova](#) (cererea nr. [55351/17](#)) prin care a constatat violarea art. 3, 8 și 14 coroborat cu art. 3 al Convenției Europene pentru Drepturile Omului. Curtea a dispus încasarea în contul reclamantei a prejudiciului moral în mărime de 14,250 Euro și a costurilor pentru reprezentare în mărime de 3,840 Euro.

Plângerea vizează un caz de violență domestică și neputința reclamantei de a-și vedea copiii minori, din cauza inacțiunii autorităților și a neexecutării măsurilor de protecție. Începând cu luna octombrie 2015, reclamanta s-a confruntat cu

violență fizică, psihologică și economică din partea soțului său. Despre aceste acțiuni violente, ea a informat autoritățile, cerând protecție și pedepsirea agresorului.

La 1 august 2016, ea a înregistrat la Judecătoria Ialoveni o cerere privind emiterea unei ordonanțe de protecție a victimelor violenței în familie, iar judecătorul a emis un ordin de protecție pentru o perioadă de 90 de zile. Soțul reclamantei a fost obligat să părăsească locuința comună, să contribuie la întreținerea copiilor minori, să nu viziteze locul de trai al victimelor și să nu se apropie la o distanță mai mică de 50 m de reclamantă.

Cu toate acestea, agresorul a continuat să o amenințe și să o terorizeze. În perioada septembrie – noiembrie 2016, reclamanta a depus mai multe cereri către instituțiile statului, cu privire la nerespectare măsurilor de protecție, însă acestea au fost respinse de instanțe ca nefondate.

Mai mult, reclamanta a fost supusă unei noi agresiuni fizice la 4 noiembrie 2016, când a fost bătută cu brutalitate de soțul său. Ea a fost internată în spital pentru 8 zile, în secția neurochirurgie cu diagnosticul comoție.

Drept urmare, reclamanta a depus o nouă cerere privind emiterea ordonanței de protecție. Însă, prin încheierea Judecătoriei Ialoveni din 10 noiembrie 2016 și a Judecătoriei Hâncești din 13 februarie 2017, s-a dispus respingerea, ca neîntemeiată, a cererii reclamantei cu privire la aplicarea măsurilor de protecție. Încheierea a fost menținută și prin Decizia Curții de Apel Chișinău din data de 13 aprilie 2017.

Concomitent, începând cu 22 august 2016, reclamanta nu și-a mai putut vedea copiii minori și nu a mai putut discuta cu ei, din motivul influenței psihologice și a manipulărilor tatălui, precum și a inacțiunilor autorităților tutelare.

În temeiul art. 3 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (CEDO), Curtea a constatat că autoritățile responsabile au

eșuat să instituie măsurilor de protecție și nu au prevenit comiterea unor noi acte de violență, ignorând probele ce demonstau continuarea acestora.

Totodată, Curtea a reținut că investigarea circumstanțelor cu privire la comiterea infracțiunii de violență în familie și infracțiunii de neexecutare a ordonanței de protecție, nu a corespuns criteriului de operativitate și plenitudine.

A mai fost reținută violarea art. 8 CEDO, ca urmare a faptului că a fost violat dreptul la viața privată și de familie ca urmare a lipsei de executare a ordonanței de protecție în favoarea reclamantei și a copiilor minori, precum și de a depune toate eforturile necesare pentru a asigura contactul cu copiii.

Curtea la fel a constatat violarea art.14 coroborat cu art. 3 a Convenției dat fiind faptul că violența a fost bazată pe gen și constituie o discriminare contrară articolului 14 al Convenției.

Reclamanta a fost reprezentată de către Asociația Promo LEX, prin intermediul avocatului Alexandru Postica și juristei Lilia Potâng.